

Откраднала.

Б. Гринченко.

омъ учительтъ влѣзе въ класъ, веднага забѣлѣза, че тамъ става нѣщо особено: ученицитѣ и ученичкитѣ въ купъ бѣха заобиколили нѣкого и за нѣщо горещо и високо спорѣха; гласовѣтъ бѣха ядосани, сърдити, тѣй щото изведнажъ не можеше да се разбере нищо. Виждаше се само, че дѣцата се сърдѣха на нѣкого, нѣкого укоряваха. Щомъ като нѣкои отъ тѣхъ забѣлѣзаха учителя, чу се шушнене: г. Димитриевъ дойде... Учителътъ дойде... Дѣцата се смириха и всички се обърнаха къмъ учителя. Той се приближи и попита:

— Е, какво има тукъ?

Всички мълчаха, събрани въ купъ около единъ чинъ. На този чинъ седѣше Саша: тя бѣше ученичка за първа година тукъ, дъщеря на единъ селски писаръ, пияница. Тя седѣше съ низко наведена глава, вперила погледъ въ масата. Слабичкото ѝ лунаво лице бѣше блѣдно, като платно! тя се държеше съ ржка за масата, като да се боеше, че насила ще я повлекатъ нѣгдѣ.

Учителътъ още веднажъ попита,

Тукъ заговори Фроска. Фроска бѣше другарка и приятелка на Саша; баща ѝ бѣше управителъ на кооперативенъ магазинъ. Тя бѣше здраво, добрѣ охранено момиче, — тя всѣкога донасяше отъ кжщи вкусна храна: млинчета, кораби, плодове и всѣ-